

Per què ?

El torneig de pàdel #forçamiquel és un torneig benèfic que té lloc durant el mes de juny al Club de Tennis Vallldoreix (www.tennisvallldoreix.com).

La iniciativa d'aquest torneig és recaptar fons per ser donats al departament d'investigació d'hematologia de l'Hospital Sant Joan de Déu .

Un nen no és un adult petit. Necessita fàrmacs i tractaments específics per lluitar contra la seva malaltia, però comercialment no és rendible. Els investigadors del càncer infantil tenen un pressupost molt reduït per tractar-se de malalties minoritàries i depèn de molt bona part de les donacions que fan els particulars, principalment, familiars directes que pateixen o han patit alguna situació adversa.

Per a què?

Des de que es va començar el torneig de padel solidari #forçamiquel tots els diners recaptats sempre han estat donats específicament al departament d'hematologia del Hospital per voluntat expressa de la Mery, mare del Miquel, **per que es pugui estudiar, investigar i mirar de trobar cura per la toxicitat que comporta les quimioteràpies en els tractaments de leucèmia infantils.**

Per aquest motiu la família d'en Miquel segueixen fent el torneig solidari de pàdel, enguany en la novena edició (2020 es va suspendre)

Es tracta d'un torneig solidari que esta agafant molta popularitat, el fet és que el numero de inscrits en les ultimes edicions han superat les quatrecentes parelles cada edició, sense possibilitat de repetir categoria..

La aportació total feta en totes les edicions supera els **200.000€**, més d'altres donacions que s'han fet directament al hospital per altres particulars i pel mateix projecte #forçamiquel

Per això des de #forçamiquel volem formar part d'aquest col·lectiu que participa activament en la donació de manera privada a l'Hospital, ja que aquestes donacions privades d'entitats i persones solidàries representen el 70% del pressupost per a la investigació

@forcamiquel

@sempreforcamiquel

#forçamiquel

El Miquel és un nen que va lluitar contra tres leucèmies, durant set anys i, ara, la seva força sempre ens acompanyarà.

El torneig de pàdel solidari és un mitjà per la recollida de diners per ser donats al Departament d'Investigació de Hematologia del Hospital Sant Joan de Déu

info@forcamiquel.com

MIQUÈL AYDOGAN MARRANGES

No va poder ser al partit contra el Milan (amb família i amics pendents tan sols del cap del Xavi), però sí contra el Paris Saint-Germain: en el gol de penal el Xavi va complir la seva promesa: tots vam veure com es tocava el cap i dedicava el gol al Miquel! L'habitació, la planta sencera, era un sol clam! El Miquel cridava embogit: "El gol és meu, el gol és meu!".

Malauradament, 15 dies després el Miquel marxava per no patir més.

De manera pòstuma i per la seva voluntat, es va fer un torneig de pàdel solidari al Club de Tennis Vallldoreix la primera setmana de juny. Hi van participar més de 250 parelles i es van poder recaptar fins a 23.405 euros, que es van donar al departament d'investigació d'hematologia de l'Hospital Sant Joan de Déu.

El que ens ha deixat el Miquel és la valentia, la força, la pau que ell tenia. Mai tenia una queixa per res. Junts erem l'equip invencible, però no va poder ser, la leucèmia ens va vèncer.

Les famílies hem de lluitar amb totes les forces i donar suport a la investigació tant d'oncologia com d'hematologia de l'Hospital Sant Joan de Déu, perquè algun dia puguem vèncer aquesta malaltia.

El 17 de desembre del 2012 ens van comunicar que tornava a tenir leucèmia, era la tercera. Començava la dura recerca d'un donant compatible per fer el trasplantament de medul·la i, alhora, un agressiu tractament de quimioteràpia.

Durant l'estada a l'hospital, com qualsevol nen de la planta 8, dibuixava, pintava, feia núvols de sucre, aprenia, llegia i esperava els divendres, que es quan venien la Gelocatila o l'Oxigena, dels nostres estimats Pallapupas.

El dia del càncer infantil, el 15 de febrer, el Jordi Basté i el Xavi Pérez el van entrevistar per al reportatge "Tu pots, ells poden". Com que el Miquel tenia l'habitació decorada amb butandes i banderes del Barça, el Jordi li va preguntar qui era el seu jugador preferit, i el Miquel li va contestar, tot il·lusionat, que era el Xavi Hernández. El Jordi li va prometre que li portaria una samarreta d'ell firmada!

Al cap de menys d'un mes, va sentir un truc a la porta de l'habitació de la planta 8. No sabia qui podia ser. I van aparèixer el Xavi i el Jordi: portaven la samarreta del Barça i el Xavi l'hi va firmar alla mateix. En la conversa, el Xavi va dir que li dedicaria un gol. Mentre pensava de quina manera podria fer-ho, el Miquel li va demanar que es toqués el cap, ja que anava peladet per la quimio.

El Miquel era un nen de deu anys ple d'il·lusions quan una cruel leucèmia se'l va emportar, després de set anys i mig de lluita feroçge. Va ser un nen pacient des del moment de néixer, tranquil, afectuós, valent, molt valent, amb un somriure tendre i una mirada transparent que ho deia tot d'ell.

Als tres anys va tenir la primera leucèmia, i la va superar. Al cap de quatre anys, als set, li van diagnosticar la segona. En aquesta primera recaiguda, a més de la malaltia va haver de superar una sèpsia. Es va haver d'estar al llit cinc mesos, durant els quals va passar diverses vegades per la UCI i va deixar de caminar. A l'agost li van fer un autotrasplantament de medul·la i gràcies a la seva força, constància i ganes de viure i tirar endavant va tornar a caminar després de fortes sessions de rehabilitació amb el gran equip professional i sobretot humà de l'Hospital Sant Joan de Déu, on volien que pel seu aniversari, el 29 d'agost, fos a casa. Ell va dir, mostrant una vegada més la seva força: "Segur".

La malaltia no li va deixar viure la infantesa que es mereixen tots els nens, però a les èpoques bones, quan la leucèmia dormia, va gaudir amb bogeria dels seus cosins, els amics del col·legi, amb el seu viatge a París per veure la Torre Eiffel, quina il·lusió li feia...